

חדשנות במערכת החינוך – באזז חפיפניקי

בית הספר מיישם את הרפורמה, ישביע את רצון ההורים בשינוי – ואם אפשר, על הדרך, גם יציג טלם היטב בתקשורת.

חדשנות בחינוך, שהיא רצינית ומבוססת על בחינה מקדימה ומחקר מלווה, היא דבר רצוי. היא מעוררת חשיבה על פרקטיקות ישנות, מרעננת ארגונים חינוכיים ומגבירה מוטיבציה לשיפור. אבל בישראל – אומת הסטארט-אפ – דומה כי החדשנות ברבים מבתי הספר הפכה להיות המי טרה ולא האמצעי. שיפור של בית ספר צריך להיות מלווה בדיון עומק על שאלת התוכן, ובי עיקר על השאלה: "לשם מה?" זאת אמורה להיות שאלת העל, שממנה צריך להתחיל ולפיה צריך לתהוות את הדרך. שבירת קירות בין כינויות, טיולים בטבע, טיפול בחיות ויוזמות אחרות – כל אלה צריכים להיות מבוססים על חזון בית ספרי, שיעוצב בשיתוף המורים וההורים.

על משרד החינוך להתארגן במהרה למילוי המלצות המבקר על עבודת מטה רחבה לתכנון והטמעה של רפורמת הלמידה המשמעותית. במי קביל, עליו לספק למנהלי בתי ספר ליווי מקצועי שיסייע להם להבנות תהליכי שינוי.

ההורים צריכים להפסיק לקבל את אופנת החדשנות הנמחרת – ולדרוש חשיבה על חזון ייחודי ותוכניות יישום ארוכות טווח

מנהלי בתי ספר, מצדם, צריכים להבין כי תרבות ה"סמך" אינה מתאימה לארגון מורכב כמו בית ספר, שיש לו סוגים שונים של מטרות. ניהול חינוכי אחראי נדרש להבנה כי שינויים ולמידה ארוכת טווח דורשים מחקר, למידה ארי גונית, פיתוח מקצועי, סבלנות ועבודה יומיומית מאומצת. הוא נדרש להתמודדות עם שאלות נור קבות ברבר ההשפעה הישירה והעקיפה של כל

חינוך
לטם פרייחזן
ואריה קיזל

באחרונה פורסם דו"ח מבקר המדינה, שבו הועלו טענות חמורות כלפי תכנונה ויישומה של מה שכונה על ידי שר החינוך הקורב, שי פירון, "רפורמת הלמידה המשמעותית". בדו"ח נטען כי אין בהירות לגבי מושגי היסוד המנחים את הרפורמה, וכי לא התקיים תהליך מובנה של חשיבה ותכנון, לרבות שימוש בידע מחקרי והפקת לקחים מרפורמות דומות בעולם. נמצא גם כי אין מסמך שקובע את מרכיביה השונים של הרפורמה, לרבות יעדים, משימות לטווח קצר וארוך, מנגנוני הטמעה ומדדי הערכה. היישום השטחי בא לידי ביטוי גם בחוסר פרי תוח מקצועי של מורים, בהיעדר חומרי לימוד מותאמים ועוד.

הדו"ח החדש מאשר את מה ששמענו ממנהלי בתי הספר בשנים האחרונות, על כך שלא הבינו מה הן הציפיות מהם כשנורו לאוויר סמאות חסרות תוכן מצד משרד החינוך. מאז ההכרזה על רפורמת הלמידה המשמעותית, צצות במערכת החינוך יוזמות כביכול חדשניות, כפטריות אחרי הגשם. אנו עדים לתופעה שבה מנהלי בתי ספר רבים מצטרפים, ללא כל ביקורת אישית ובחינה ארגונית רצינית, למעין תחרות סמויה – מי מוביל את המוסד להיות חדשני יותר מהאחרים – ומשקיעים משאבים ניהוליים וכלכליים רבים ביוזמות נקודתיות שמקדמות "למידה משמעותית".

החדשנות הפכה להיות מלת הקסם של המערכת, השפן שמוציאים מהכובע. כל אחד מחפש לעצמו רעיון מקורי, שיוכיח למשרד החינוך כי

שירות המדינה
עודד רון

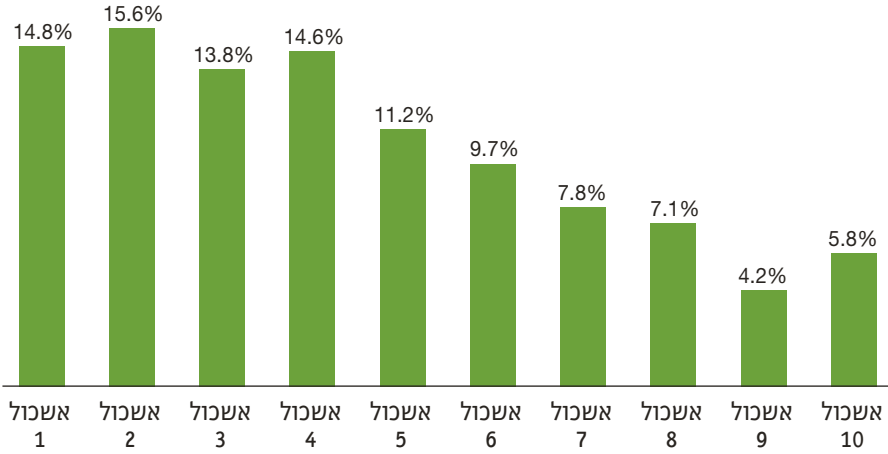

בראשית החודש פורסמה נציבות שירות המדינה הודעה בדבר עדכון מתכונת הפעילות של ועדות לאיתור מועמדים למשרות בכירות בשירות המדינה. עדכון זה מעגן שינוי דרמי טי בהרכב הוועדות, וכפועל יוצא משפיע על דמותה של הפקידות הבכירה במדינת ישראל בשנים הבאות.

בעוד בעבר ועדות האיתור כללו על פי רוב חמישה חברים, כעת הן יורכבו משלושה בלבד. קשה להפריז בהשלכות של המהלך הנוכחי על תהליך האיתור של יותר ממאה משרות בכירות בשירות המדינה, שייבחרו במתכונת החדשה על

יותר עניים חייבים

שיעור בעלי התיקים בהוצל"פ בקרב האוכלוסייה הבוגרת * לפי אשכולות סוציו-אקונומיים, 2016

מקור: רשות האכיפה והגבייה

בני 20 ומעלה

דרושה תוכנית חירום ממשלתית לחילוץ מחובות ומעוני

הוצאה לפועל
רעות כהן

"חייבים בהוצאה לפועל הם אנשים שמתחמקים מתשלום ולא רוצים להחזיר את החוב שלהם" – את המשפט הזה אני שומעת כל יום במשך שנות עיסוקי בזכויות חייבים. האם הוא נכון?

עד לא מזמן לא היו בנמצא די נתונים, שיי סיפקו לנו תמונה על פרופיל החייבים ומאיוזה מעמד הם. למה זה חשוב? כי אם אכן הרוב המכריע של החייבים הם בעלי ממון, בהחלט יש יותר סיכוי שהם מתחמקים מתשלום. אבל אם רובם משתייכים למעמד סוציו-אקונומי נמוך, רוב הסיכויים שהם נכנסים לחובות ולא יוצאים מהם פשוט כי הם לא מצליחים לגמור את החודש. זה חשוב כי זהות ואופי החייבים משפיעים על סוג המדיניות שהמדינה צריכה לנסח בתחום גביית החובות.

ואכן, רשות האכיפה והגבייה הקשיבה לטי ענות של ארגוני זכויות חייבים על הצורך בנתונים הללו, ופירסמה באחרונה מחקר מרי תק. ראשית, אנחנו מגלים מהמחקר כי שיעור החייבים עולה ככל שהאשכול הסוציו-אקונומי יורד. כלומר, רוב החייבים הם עניים ובני מעי מד הביניים, והם מיוצגים ביתר בקרב בעלי התיקים במערכת ההוצאה לפועל ביחס לשיי עורם באוכלוסייה.

נתון שעוררייתי נוסף שהתגלה, הוא שני גר חייבים עניים נפתחים יותר תיקים ישירות בהוצאה לפועל (במקום לעבור קודם את שלב ההוכחות בבית משפט) מאשר נגד חייבים מבוססים. המשמעות היא, שלהבדיל מהכלל

במדינות עם רשת ביטחון סוציאלי חזקה יותר, מי שנכנס לחובות הם לרוב אנשים מבוססים שעשו טעויות כלכליות

הכותבת היא עו"ד, מנהלת הקליניקה לסיוע משפטי אזרחי ע"ש גונתן שור ז"ל, הפקולטה למשפטים אוניברסיטת בריאילן